

Sygn. akt IV Ka 640/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Paweł Pratkowiecki (spr.)
Sędziowie	SO Barbara Gabrysz SO Marek Poddębniak
Protokolant	sekr.sądowy Patrycja Ignaczak

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2013 r.

sprawy **W. B.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 212 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i pełnomocnika oskarżycielki prywatnej

od wyroku Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 19 września 2013 r. sygn. akt II K 126/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadne,

II. znosi koszty procesu za postępowanie odwoławcze pomiędzy stronami i zwalnia oskarżonego oraz oskarżycielkę prywatną od opłaty za II instancję.

Sygn. akt IV Ka 640/13

UZASADNIENIE

Oskarżony W. B. stanął pod zarzutem tego, że:

w dniach 16 i 17 stycznia 2012 r. na stronach internetowych pomówił oskarżycielkę prywatną o poniższe postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć oskarżycielkę prywatną w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla zajmowanego przez oskarżycielkę prywatną stanowiska Dyrektora Centrum (...)w L. lub rodzaju wykonywanej przez oskarżycielkę prywatną działalności:

„16.01.12 21:29:12 B. „oczywiście wielcy tego powiatu nie mają o niczym zielonego pojęcia zadufani i pewni siebie niszczą kolejną dobrą rzecz stawiając na czele instancji dobrze działającej osobę, która nie ma zielonego pojęcia o pracy z dziećmi. Jednocześnie od miesięcy przymykając oczy na bandycką działalność nadzoru w osobie A. T. z (...) kolejny skandal”.

„17.01.12 04:54:10 B. „na początku należy z hukiem wielkim wyrzucić C. nie bacząc na jej męża radnego (...) bo tylko pokazuje jak zachłanni są radni i dlaczego chcieli być radnymi. Motto C.: dla ludzi oraz czynić dobro należy zamienić na dobro dla małżonki. Następnie wyczyścić ze smrodu (...). To tam jest zarzewie syfu. A. nic innego nie umie robić jak tylko mataczyć, fałszować dokumenty i zastraszać. Może wręście rusza do starosty zniewolone i zastraszone kwitami i hakami rodziny zastępcze i rodzinne domy dziecka. Co boicie się że wam(...) fundusze obetnie. Nie bójcie się gównu już się rozlało i jeżeli zarząd tego nie wyczyści to pokaże swoje, niestety, prawdziwe oblicze (...)”.

tj. o czyn z art. 212 § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 19 września 2013 roku Sąd Rejonowy w Legnicy
w sprawie o sygn. akt II K 126/13:

I. uznał oskarżonego W. B. za winnego tego, że
w dniach 16 i 17 stycznia 2012 r. za pomocą środków masowego komunikowania na stronach internetowych portalu (...) pomógł oskarżycielkę prywatną A. T. o prowadzenie „bandyckiej działalności” oraz „fałszowanie dokumentów”, tj. o takie postępowanie i właściwości, które mogły poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla zajmowanego przez oskarżycielkę prywatną stanowiska Dyrektora Centrum (...)w L., tj. występku z art. 212 § 1 i 2 k.k. i na podstawie art. 59 § 1 k.k. odstąpił od wymierzenia mu kary;

II. na podstawie art. 49 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego W. B. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 100 (sto) złotych;

III. na podstawie art. 628 k.p.k. zasądził od oskarżonego W. B. na rzecz oskarżycielki prywatnej A. T. kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem poniesionych przez nią kosztów procesu.

Powyższy wyrok zaskarżyli oskarżony oraz pełnomocnik oskarżycielki prywatnej.

Oskarżony stawiając zarzuty obrazy przepisów postępowania oraz błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, które to uchybienia mogły mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie od postawionego zarzutu, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Pełnomocnik oskarżycielki prywatnej stawiając zarzut rażącej niewspółmierności środka karnego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego świadczenia pieniężnego w wysokości 10.000 zł. W apelacji zamieszczono również wnioski o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje nie zasługiwały na uwzględnienie.

Co do apelacji oskarżonego:

Chybione są wszystkie te zarzuty, które wskazują na rzekomą obrazę prawa procesowego, jakiej miałby się dopuścić Sąd Rejonowy przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy. Wbrew stanowisku skarżącego sąd pierwszej instancji dokonał swobodnej, a nie dowolnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i uczynił to z poszanowaniem wszelkich zasad procesowych. To, że oskarżony zakwestionował, iż jest autorem przedmiotowych wpisów nie może oznaczać, że tym samym w sprawie bark jest jednoznacznych i pewnych dowodów na jego sprawstwo i winę. Słusznie bowiem w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazano, że okoliczności towarzyszące całemu zdarzeniu oraz adres IP komputera, z którego dokonano wpisów jednoznacznie prowadzą do wniosku, iż to właśnie oskarżony był ich autorem. Co przy tym niezwykle istotne, przesłuchana w charakterze świadka żona oskarżonego, zeznała, że w czasie gdy doszło do zamieszczenia wpisów w internecie, przebywała ona poza domem u rodziny w O. (k. 234). Okoliczność

ta dodatkowo potwierdza i wzmacnia tezę, że jedyną osobą, która mogła dokonać przedmiotowych wpisów i miała ku temu oczywisty motyw był właśnie oskarżony.

Postawiona w apelacji teza, że istniała techniczna możliwość podłączenia się do sieci internetowej należącej do oskarżonego przez inną osobę, która w ten sposób mogła dokonać wpisów i podszyć się pod oskarżonego, jest niedorzeczna i w realiach niniejszej sprawy całkowicie chybiona.

Nie zasługują na uwzględnienie także te zarzuty apelującego, które odwołują się do treści rozstrzygnięć, jakie zapadły w innych sprawach, albowiem nie mogły one mieć wpływu na wynik niniejszego postępowania, w którym Sąd Rejonowy dysponował pełną swobodą orzecniczą, zgodnie z treścią art. 8 § 1 k.p.k.

Podobnie ocenić należy wywody apelacji wskazujące na rzekome wady w sposobie sporządzenia pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Lektura tego dokumentu pokazuje bowiem, że Sąd Rejonowy dochował wszelkich wymogów stawianych przez art. 424 k.p.k., logicznie i przekonująco wskazując dlaczego uznał, że oskarżony dopuścił się zarzucanego czynu oraz z jakich powodów odmówił wiary dowodom przeciwnym. Sąd Okręgowy nie miał przy tym żadnych problemów z przeprowadzeniem instancyjnej kontroli zaskarżonego orzeczenia, w czym niewątpliwie pomocne było jego pisemne uzasadnienie.

Brak było również podstaw do uwzględnienia zarzutu wskazującego na zasadność warunkowego umorzenia postępowania przeciwko oskarżonemu. Sam fakt, że oskarżony nie był wcześniej karany nie jest bowiem wystarczający do skorzystania z instytucji uregulowanej w art. 66 k.k. Okoliczności przedmiotowego zajścia i charakter oraz treść pomówień zamieszczonych w internecie wykluczały tego rodzaju rozstrzygnięcie, co słusznie dostrzegł sąd pierwszej instancji. Oczywiście uwadze Sąd Rejonowego nie umknął szereg okoliczności korzystnych dla oskarżonego, co znalazło prawidłowy wyraz w decyzji o odstąpieniu od wymierzenia kary i poprzestaniu jedynie na orzeczeniu środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego.

Reasumując, sąd odwoławczy nie dopatrył się w apelacji oskarżonego żadnych argumentów, które w sposób skuteczny mogłyby podważyć prawidłowość zaskarżonego wyroku.

Co do apelacji pełnomocnika oskarżycielki prywatnej:

Chybiony jest zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego. Sąd Rejonowy dostosował bowiem jego rozmiar i charakter do realiów niniejszej sprawy i okoliczności towarzyszących, a zwłaszcza poprzedzających moment dokonania przedmiotowych wpisów. Słusznie podkreślił sąd pierwszej instancji fakt istnienia ostrego konfliktu pomiędzy stronami tego procesu oraz zaakcentował, że oskarżycielka prywatna, jako osoba pełniąca funkcję publiczną musi się liczyć z prawem do krytycznej oceny jej decyzji i działań przez inne osoby.

Z opisanych wyżej przyczyn zarzuty i wnioski apelacji o podwyższenie rozmiaru świadczenia pieniężnego uznać należało za chybione. Co się zaś tyczy żądania o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie przed sądem pierwszej instancji, to należy zauważyć, że wniosek ów będzie rozpoznany przez Sąd Rejonowy zgodnie z treścią pisma z dnia 24.09.2013 r.

(k. 247).

W zakresie kosztów za postępowanie odwoławcze sąd zniósł je pomiędzy stronami albowiem obie apelacji uznano za bezzasadne (art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 2 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k.).